

In de afgelopen maanden hebben we helaas afscheid moeten nemen van Raadsleden die door de dood van ons weggeroepen werden. Hieronder volgt een kort in memoriam van hen beide:

SAMENVATTING IN MEMORIAM: Theo Pothof om te plaatsen op onze website:

Op woensdagmiddag 27 juli 2011 zakte ons Raadslid Theo Pothof voor zijn woning in elkaar, reanimatie mocht niet meer helpen! Hij was juist op weg om een afscheidsdienst van een goede vriend bij te wonen in het kerkelijk gebouw van de Baptistengemeente “de Bron” te Bargeres. Op maandagmiddag waren we met velen bij elkaar in ditzelfde kerkgebouw om afscheid te nemen van Theo. In een aansprekende dienst, waarin een jeugdvriend-predikant de overdenking verzorgde, kregen we een goed beeld van de persoonlijkheid van Theo en vooral ook over zijn diepe geloofsovertuiging in de Eeuwige door de Naam van Jezus Christus.

Bij monde van onze voorzitter hebben we kort geschetst wat Theo heeft mogen betekenen voor de Raad van Kerken en Geloofsgemeenschappen te Emmen. Theo was op een rustige, integere wijze aanwezig in de Raadsvergaderingen en was nooit opdringerig met het geven van zijn visie over interkerkelijke samenwerking. Maar als hem iets diep van binnen raakte dan gaf hij onomwonden zijn vaak kritische visie! Hij kon zich ergeren aan onnodige kritiek, die kerken en geloofsgemeenschappen op elkaar hadden en hebben! Regelmatig zei hij dan: *als kerken en geloofsgemeenschappen dienen we niet de nadruk te leggen op wat ons scheidt maar wel nadruk te leggen op wat ons bindt en dat was voor Theo: met woord en daad getuigen van de aanwezigheid van Christus’Geest in een mensenleven!* Op deze wijze heeft hij als predikant en vormingsleider geleefd te midden van de mensen!

Theo stimuleerde ons als Raadsleden om te trachten elkaar goed te leren kennen, waardoor we ook zicht kregen op wat onze geloofsgemeenschappen bezielde binnen de eigen gemeenschap en in de samenleving! Zijn inzet resulteerde in de afspraak binnen de Raad om elk seizoen af te sluiten met een eenvoudige liefdesmaaltijd, waarin het zingen van liederen, het uitspreken van gebeden en het gesprek over een belangrijk thema de hoofdzaken waren!

Op deze wijze zullen wij Theo, die de leeftijd van 77 jaar mocht bereiken, in herinnering houden nu hij zichtbaar niet meer aanwezig is maar wel in geestelijke zin, want sprak de apostel Paulus niet de indrukwekkende woorden: *niets – zelfs de dood niet – kan ons scheiden van de Liefde van Christus in de Naam van de Eeuwige*, op deze wijze blijven wij verbonden met Theo! Hopelijk geven deze woorden ons allen troost en steun, maar vooral de partner, de familie en vrienden van Theo en de geloofsgemeenschap van “de Bron”, die een enthousiaste medewerker moeten missen!!

Anton Forrer

SAMENVATTING IN MEMORIAM VAN JANTJE SCHOLTEN-ZONDAG!

Op 22 mei 2011 overleed na een lange periode van ziek-zijn ons Raadslid Jantje Scholten-Zondag op de leeftijd van 75 jaar. Zij heeft jarenlang de Grote Kerk te Emmen mogen vertegenwoordigen in de Raad van kerken en geloofsgemeenschappen, zelfs tijdens haar periode van ziek-zijn. Ook dan gaf ze aan om graag de Raadsvergaderingen te bezoeken totdat het haar niet meer mogelijk was. Jantje kende velen in Emmen en was vooral goed op de hoogte van de ontwikkelingen op het kerkelijk erf. Zij was op een goede wijze aanwezig in onze vergaderingen en gaf onomwonden haar – soms scherpe – visie op talrijke ontwikkelingen in kerk en samenleving. Vooral ook het opkomen voor armen en zwakken (bv. uitgeprocedeerde asielzoekers) stond bij haar hoog in het vaandel. Zo hebben we Jantje goed leren kennen en nam ze een eigen, unieke plaats in in onze Raadsgemeenschap. Op een goede wijze beschrijft ds te Winkel haar in een memoriam in het PKN-kerkblad *Öp Weg*: op 28 mei j.l. kwamen we met velen naar de uitvaartdienst van Jantje Scholten-Zondag in de Grote Kerk. Het thema van de dienst was: *ik ga heen vanwaar ik gekomen ben!* We lazen Psalm 139 en 1 Korinthe 13 en we zongen o.a. “Nabij of ver, wij zijn verbonden: één Heer, één geloof, één doop omdat ze zich zeer betrokken voelde bij de oecumene! Bij het uitdragen van de kist werd de melodie van het Paaslied gespeeld: Licht dat terugkomt, Hoop die niet sterven wil, Vrede die bij ons blijft!

Een indrukwekkend afscheid van een bijzondere vrouw, die heel veel voor anderen heeft mogen betekenen in het bijzonder voor haar zoon, schoondochter en kleinkinderen! Hen wensen we in het bijzonder de Kracht van de Eeuwige toe in Jezus'Naam.
Anton Forrer